

**Uchwała komisji habilitacyjnej z dnia 12 lutego 2024 r. powołanej w postępowaniu
w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego
w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu w dyscyplinie nauki medyczne
wszczętym na wniosek dra n. med. Krzysztofa Wiesława Tupikowskiego**

§ 1

Komisja habilitacyjna, powołana przez Radę Naukową Instytutu Immunologii i Terapii Doświadczalnej PAN uchwałą nr 5-11/e-215/2023 z dnia 12 października 2023 r., działając na podstawie art. 221 ust. 10 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2021 r. poz. 478), po zapoznaniu się z recenzjami i dokumentacją wniosku, stwierdza że aktywność naukowa oraz osiągnięcia naukowe stanowią istotny wkład w rozwój dyscypliny naukowej nauki medyczne i wyraża pozytywną opinię w sprawie nadania dr n. med. Krzysztofowi Tupikowskiemu stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu w dyscyplinie nauki medyczne, uznając spełnienie przesłanek warunkujących nadanie stopnia doktora habilitowanego, o których mowa w art. 219 ust. 1 pkt 1-3 wskazanej ustawy.

UZASADNIENIE

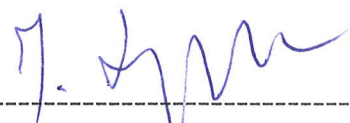
Integralną częścią niniejszej uchwały jest załącznik stanowiący jej uzasadnienie.

§ 2

Na niniejszą uchwałę nie przysługuje zażalenie. Uchwała wchodzi w życie z dniem jej podjęcia.

prof. dr hab. Józef Ignacy Langfort – przewodniczący

dr hab. Izabela Nowak - sekretarz

Izabela Nowak

Załącznik

**do Uchwały podjętej przez Komisję habilitacyjną powołaną w dniu 12 października 2023 r.
przez Radę Naukową Instytutu Immunologii i Terapii Doświadczalnej PAN
w celu przeprowadzenia postępowania w sprawie nadania
dr n. med. Krzysztofowi Wiesławowi Tupikowskiemu
stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu
w dyscyplinie nauki medyczne, wszczętego w dniu 28 maja 2023 r.**

Sylwetka Habilitanta

Dr n. med. Krzysztof Tupikowski ukończył studia na Wydziale Lekarskim Akademii Medycznej im. Piastów Śląskich we Wrocławiu w 2005 roku uzyskując dyplom lekarza medycyny, natomiast stopień doktora nauk medycznych otrzymał w 2012 roku na Wydziale Lekarskim Kształcenia Podyplomowego Uniwersytetu Medycznego we Wrocławiu na podstawie rozprawy doktorskiej pt.: „Efekty leczenia skojarzonego interferonem alfa i cyklofosfamidem dawkowanym metronomicznie u chorych z zaawansowanym rakiem nerki”. W latach 2006-2017 był zatrudniony w Uniwersyteckim Szpitalu Klinicznym we Wrocławiu najpierw jako doktorant (lata 2006-2009), później młodszy asystent (lata 2009-2014), a następnie starszy asystent (2014-2016). Dr Tupikowski w 2014 r. otrzymał europejski dyplom specjalisty z zakresu urologii (Fellow of the European Board of Urology, FEBU). W latach 2014-2017 Habilitant był nauczycielem akademickim i obejmował stanowisko adiunkta na Uniwersytecie Medycznym we Wrocławiu. W latach 2016-2021 kierował Pododdziałem Urologii w Dolnośląskim Centrum Onkologii we Wrocławiu, a następnie od roku 2022 do chwili obecnej jest Kierownikiem Pododdziału Urologii w Dolnośląskim Centrum Onkologii, Pulmonologii i Hematologii we Wrocławiu. Dr Tupikowski odbył 2 zagraniczne staże zawodowe (Włochy, Egipt) oraz 2 staże naukowe (Niemcy, Hiszpania). W latach 2004-2005 odbył roczny staż w laboratorium molekularnym pod kierunkiem prof. Angeli Reles i dr Anette Schmieder-Ross przy Klinik für Frauenheilkunde und Geburtshilfe, Charite w Berlinie, w czasie którego prowadził badania nad cyklem komórkowym i jego rolą w oporności na leczenie tamoxifenem u pacjentek z rakiem piersi. Wynikiem współpracy były złożone 2 wnioski grantowe do Fritz Thyssen Stiftung i Dr Mildred Scheel Stiftung für Krebsforschung. Kolejny staż dr Tupikowski odbył w lipcu 2005 roku na Uniwersytecie w Barcelonie w Departament of Cell Biology and Oncology, w trakcie którego zdobywał umiejętności pracy w laboratorium na liniach komórkowych. Staż był prowadzony przez dr Neus Agell, a tytuł stażu brzmiał: „Analysis of cell cycle regulatory machinery”. W listopadzie 2007 roku dr Tupikowski odbył tygodniowy staż w Urology and Nephrology Center Mansoura, Uniwersytet w Mansourze, Egipt. Podczas tego stażu dr Tupikowski wraz z egipskimi urologami przeprowadzał operacje u chorych z rakiem pęcherza moczowego. Staż ten odbył się w ramach „7th international training course on invasive bladder cancer and urinary diversion techniques” i służył wymianie doświadczeń. Należy nadmienić, że Urology and Nephrology Center Mansoura to największy na świecie ośrodek cystektomijny.

W 2008 roku Kandydat ukończył również studia podyplomowe „Menedżer Ochrony Zdrowia” przy Studium Medycyny Społecznej i Zdrowia Publicznego Akademii Medycznej we Wrocławiu. Niewątpliwie, życiorys naukowy Habilitanta wskazuje na Jego duże doświadczenie i samodzielność w prowadzeniu badań naukowych, jak również w rozwoju praktyki lekarskiej.

Ocena formalna nadesłanych materiałów

Komisja w składzie: prof. dr hab. Józef Ignacy Langfort – przewodniczący, dr hab. Izabela Nowak – sekretarz, prof. dr hab. Marek Ryszard Roslan – recenzent, dr hab. Katarzyna Barbara Madziarska – recenzent, prof. dr hab. Beata Naumnik – recenzent, prof. dr hab. Izabela Zawlik – recenzent, prof. dr hab. Aleksandra Klimczak – członek Komisji zapoznała się z kompletem materiałów dotyczących postępowania habilitacyjnego dra Krzysztofa Tupikowskiego: 1) wnioskiem do Rady Doskonałości Naukowej o przeprowadzenie postępowania habilitacyjnego, 2) kopią dyplomu doktora nauk medycznych, kopią dyplomu specjalisty oraz świadectwem ukończenia studiów podyplomowych 3) autoreferatem z wykazem opublikowanych prac i informacją o osiągnięciach dydaktycznych, 4) kopiami publikacji stanowiących wskazane przez Habilitanta osiągnięcie naukowe, 5) oświadczeniami współautorów prac włączonych do cyklu powiązanych tematycznie publikacji 6) analizą bibliometryczną, listą doniesień zjazdowych oraz 7) danymi kontaktowymi. Habilitant dostarczył również uzupełniony pkt. 5 autoreferatu z informacją o wykazywaniu się istotną aktywnością naukową lub artystyczną realizowaną w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej lub kultury, w szczególności zagranicznej.

Komisja stwierdziła, że dokumentacja wniosku została przygotowana zgodnie z wytycznymi zawartymi w Ustawie z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2021 r. poz. 478) i od strony formalnej nie budzi zastrzeżeń.

Recenzenci, prof. dr hab. Marek Ryszard Roslan, dr hab. Katarzyna Barbara Madziarska, prof. dr hab. Beata Naumnik, prof. dr hab. Izabela Zawlik sporządzili recenzje, które zawierają jasno określoną i jednoznacznie pozytywną ocenę zarówno osiągnięcia naukowego dra Krzysztofa Tupikowskiego, jak i jego dorobku naukowego. **Członek** komisji prof. dr hab. Aleksandra Klimczak oraz **sekretarz** komisji dr hab. Izabela Nowak sporządziły również swoje opinie, w których wyraziły swoją pozytywną ocenę zarówno osiągnięcia naukowego dra Krzysztofa Tupikowskiego, jak i Jego całego dorobku naukowego.

Ocena osiągnięcia naukowego przedstawionego w postaci cyklu powiązanych tematycznie publikacji

Osiągnięciem naukowym jest opatrzony syntetycznym omówieniem jednotematyczny cykl 5 publikacji oryginalnych, zatytułowany: „**Wpływ czynników klinicznych i genetycznych na czas przeżycia pacjentów chorujących na nowotwory nerek**” opublikowanych w latach 2015-2023 w czasopismach naukowych z listy JCR o sumarycznym współczynniku wpływu (**IF**) wynoszącym **20,767** i **pkt. MNiSW=390**. Współczynnik wpływu (**IF**) dla poszczególnych publikacji z cyklu to odpowiednio: 2,046; 3,668; 6,639; 3,707; 3,707. Prace oryginalne zostały opublikowane w *Tissue Antigens* (2015), *Urologic Oncology: Seminars and Original Investigations* (2016), *Cancers* (2020), *Archives of Medical Sciences* (2023). Habilitant w **3** publikacjach z cyklu jest **pierwszym autorem**. W **2** z nich jest jednocześnie **autorem korespondencyjnym**, w **pozostałych 2** jest **drugim autorem**. To niewątpliwie świadczy o Jego wiodącej roli, nie tylko na etapie planowania koncepcji tych prac, ale także o udziale w eksperymentach. Rola ta polegała m.in. na opracowaniu i kompleksowej ocenie histopatologicznej materiału oraz współuczestnictwie w analizie materiału biologicznego. Wiodąca rola Habilitanta dotyczyła także analizy wyników, redagowania ostatecznej wersji manuskryptów oraz przygotowania odpowiedzi dla recenzentów. Wkład ten został przez Habilitanta przedstawiony w

złożonej dokumentacji, gdzie zostały umieszczone oświadczenia współautorów wskazujące na rolę dra Krzysztofa Tupikowskiego w powstaniu tych prac.

Zestaw przedstawionych do oceny prac stanowiących osiągnięcie naukowe dra Krzysztofa Tupikowskiego to cykl związany z oceną związku wybranych polimorfizmów genów kodujących cząsteczki należące do punktów kontroli immunologicznej (CTLA-4, CD28, BTLA, PD-1, PD-L1) a ryzykiem wystąpienia raka nerki, stopniem jego zaawansowania, wybranymi czynnikami kliniczno-patologicznymi i czasem przeżycia całkowitego chorych. Celem prac była również ocena przydatności badania wybranych czynników klinicznych, takich jak czynniki krzepnięcia krwi w prognozowaniu całkowitego przeżycia u chorych z rakiem nerki.

Wszyscy Recenzenci w tym postępowaniu: prof. dr hab. Marek Ryszard Roslan, dr hab. Katarzyna Barbara Madziarska, prof. dr hab. Beata Naumnik, prof. dr hab. Izabela Zawlik zgodnie w swoich opiniach pozytywnie ocenili wartość naukową prac stanowiących osiągnięcie naukowe Habilitanta i podkreślili fakt publikacji uzyskanych wyników w dobrej jakości czasopismach naukowych.

W swojej recenzji **prof. dr hab. Beata Naumnik** omawiając wartość naukową publikacji stanowiących osiągnięcie naukowe stwierdziła, że „wszystkie stanowią oryginalne kliniczne prace badawcze opublikowane w międzynarodowych periodykach naukowych”. Podkreśliła, że każdą z nich Habilitant „omawia w sposób szczegółowy, jasny i przystępny”, a konkluzje są „oryginalnymi i niepotwierdzonymi dotychczas w literaturze światowej spostrzeżeniami.” Recenzentka zgodziła się z Habilitantem, że „rutynowo oznaczane markery kliniczne raka nerki i stosowane modele predykcyjne są niewystarczające i należy dążyć do ich udoskonalenia” stosując nowoczesne, genetyczne i molekularne badania powiązane z danymi klinicznymi pacjenta. Prof. Naumnik zgodziła się również z Habilitantem, że „wartością naukową jego badań jest wykazanie nowych czynników mających wpływ na ryzyko wystąpienia i przebiegu raka nerki, a praktyczną – możliwość stworzenia nowych modeli prognostycznych, dzięki którym prognozowanie przebiegu choroby przed leczeniem będzie dokładniejsze.” W podsumowaniu Recenzentka stwierdziła, że „praca habilitacyjna Kandydata dotyczy bardzo ważnego problemu, a prezentowane badania korespondują z nowoczesnymi i ważnymi trendami onkologicznymi.” Podkreśliła, że „wyniki tych badań wnoszą nowe informacje zarówno do wiedzy teoretycznej, jak i praktycznej. Konkluzje zawarte w rozprawie mają również bardzo ważny aspekt kliniczno-terapeutyczny”. Recenzentka uważa ponadto, że „Kandydat zaprezentował do oceny bardzo spójny tematycznie dorobek medyka, który pracę kliniczną doskonale godzi z pasją naukowca. Stąd nie dziwi, że wnioski płynące z prezentowanych prac są zarówno ciekawe z naukowego punktu widzenia, jak i mają kliniczne implikacje.” Pod względem formalnym prof. Naumnik oceniła cykl 5 prac będących podstawą przedłożenia wniosku jako „spełniającego kryteria osiągnięcia naukowego osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego z adnotacją cyt. „Chociaż dwie prace włączone do cyklu publikacji...zostały opublikowane w czasopiśmie, którego aktualna punktacja MNiSW wynosi poniżej 40, to jednak IF wszystkich prac jest wysoki i wynosi 20,767 pkt.”

Prof. dr hab. Izabela Zawlik, w swojej recenzji wypunktowała cele prac wchodzących w zakres osiągnięcia naukowego. Pierwszym celem była ocena związku między polimorfizmami genów kodujących cząsteczki należących

do punktów kontroli immunologicznej (CTLA-4, CD28, BTLA, PD-1, PD-L1) a ryzykiem wystąpienia raka nerki, stopniem jego zaawansowania, wybranymi czynnikami kliniczno-patologicznymi i czasem przeżycia całkowitego chorych. Natomiast drugim celem była ocena przydatności badania wybranych czynników klinicznych (czynników krzepnięcia krwi) w prognozowaniu całkowitego przeżycia u chorych z rakiem nerki. W następnej części swojej recenzji prof. Zawlik omówiła szczegółowo każdą z prac wchodzących w cykl osiągnięcia naukowego wskazując na trzecią z cyklu pracę pt.: „Variation in the gene encoding the co-inhibitory molecule BTLA is associated with survival in patients treated for clear cell renal carcinoma – results of prospective cohort study”, w której wykazano rolę polimorfizmu rs1844089 genu BTLA (AA+AG) w krótszym przeżyciu całkowitym chorych z rakiem nerki. „Z czasem przeżycia były związane także inne czynniki kliniczne, takie jak: stopień zaawansowania klinicznego, stopień złośliwości, obecność martwicy w obrębie guza, obecność czopa nowotworowego w układzie żylnym, rozmiar guza, i obecność agresywnego fenotypu w badaniu histopatologicznym.” Obecność ww. genotypu była niezależnym czynnikiem prognostycznym obok wspomnianych uwarunkowań klinicznych u chorych z rakiem nerki. Recenzentka zaznaczyła, że „obserwacje te poczyniono po raz pierwszy w odniesieniu do raka nerki.” W czwartej pracy z cyklu pt.: „SNP-SNP interaction in genes encoding PD-1/PD-L1 axis as potential risk factor for clear cell renal carcinoma” opublikowanej w *Cancers* w 2020 r. zaobserwowano również „ciekawą interakcję pomiędzy rs10815225 genu PD-L1 i rs7421861 w genie PDCD1 kodującym PD-1. Genotyp TC rs7421861 obniżał ryzyko wystąpienia raka nerki u chorych z genotypem GC+CC rs10815225, natomiast homozygoty rs7421861 TT lub CC z allelem C rs10815225, miały prawie 2,5 razy podwyższone ryzyko raka nerki.” Wyniki piątej pracy z cyklu pt.: „The influences of selected clotting and fibrinolysis factors on survival of patients with kidney tumors – prospective study” opublikowanej w *Archives of Medical Sciences* w 2023 r. wskazują, że chorzy na raka nerki mają istotne zaburzenia krzepnięcia krwi, które mogą sprzyjać zakrzepicy i jak podkreśla Recenzentka „u chorych na raka nerki panel rutynowych badań układu krzepnięcia i fibrynolizy powinien być znacznie rozszerzony, aby było możliwe wykrycie zaburzeń krzepnięcia i włączenia leczenia p/zakrzepowego u wytypowanych chorych na raka nerki.” W podsumowaniu Recenzentka stwierdziła, że „badania przedstawione w osiągnięciu naukowym stanowią dobrze wyselekcjonowaną z dorobku naukowego całość, która wnosi nowe elementy w wyjaśnienie znaczenia wariantów genetycznych w obrębie genów kodujących cząsteczki regulujące odpowiedź immunologiczną na rozwój raka nerki i przebieg tej choroby” oraz że „mają również wartość praktyczną pozwalającą na stworzenie nowych modeli prognostycznych, umożliwiających dokładniejsze prognozowanie przebiegu choroby przed podjęciem leczenia”. Prof. Izabela Zawlik uważa, że przedstawione badania stanowią znaczący wkład dra n. med. Krzysztofa Tupikowskiego w rozwój nauk medycznych. Dodała również cyt. „Habilitant w prowadzonych badaniach cechuje się dużą samodzielnością, kreatywnością i konsekwencją w podjętej tematyce badawczej. Przedstawione publikacje wskazują na dojrzałość naukową Habilitanta przejawiającą się w umiejętności planowania i organizacji badań naukowych, doskonałym przygotowaniu teoretycznym oraz umiejętnością doboru technik eksperymentalnych.”

Prof. dr hab. Marek Roslan w swojej recenzji stwierdził, że „zasadnicze osiągnięcie naukowe stanowi spójny tematycznie zbiór 5 oryginalnych artykułów opublikowanych w latach 2015-2023 w recenzowanych i zawartych w Liście Filadelfijskiej czasopiśmie naukowych i że „spełnia pod względem formalnym kryteria określone w ustawie z dnia 20 lipca 2018 r. „Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce”. Recenzent podkreślił, że wkład dra Tupikowskiego

w powstanie tych prac był „autentycznie istotny”. W dalszej części recenzji możemy zauważyć omówienie poszczególnych prac stanowiących osiągnięcie naukowe. Prof. Marek Roslan z uznaniem zaznaczył, że „badane grupy pacjentów z guzem nerki są prospektywnie obserwowane do dziś.” Cele badań, jakie przedstawił w autoreferacie dr Tupikowski zostały przedstawione klarownie w autoreferacie. Tytuł osiągnięcia naukowego oddaje istotę zawartości tego osiągnięcia, choć jak dodał Recenzent cyt. „w rzeczywistości wyniki I części cyklu ogniskują się na ryzyku wystąpienia raka nerki a tylko pracę z II cz. cyklu można uznać za odpowiadającą *par excellence* tytułowi przedstawionego osiągnięcia.” Ponadto Recenzent zauważył, że wyniki pracy pt.: „Association of 3’ nearby gene BTLA polymorphisms with the risk of renal cell carcinoma in Polish population” doprowadziły do powstania kolejnego projektu naukowego. Podobnie jak prof. Zawlik, również prof. Roslan zauważył, że wyniki pracy pt.: „Variation in the gene encoding the co-inhibitory molecule BTLA is associated with survival in patients treated for clear cell renal carcinoma – results of prospective cohort study” są pierwszymi opublikowanymi w odniesieniu do raka nerki. W swoim podsumowaniu tej części osiągnięcia naukowego Recenzent konkluduje: „Wszystkie składowe osiągnięcia naukowego Habilitanta zasługują na wysoką ocenę. Cechuje je rzetelny warsztat badawczy, klarowność narracyjna, a także oryginalność oraz duża wartość naukowa i poznawcza.”

W recenzji **dr hab. Katarzyna Madziarska**, podobnie jak pozostali recenzenci, omówiła szczegółowo każdą z prac wchodzących w skład osiągnięcia naukowego dra Krzysztofa Tupikowskiego. Zauważyła, że dominujący wkład Habilitanta w powstanie tych prac jest potwierdzony oświadczeniami współautorów. W podsumowaniu stwierdziła, że „w planowaniu badań, które były realizowane równocześnie i dwutorowo Habilitant wykazał się zdolnościami logistycznego planowania”. Podkreśliła, że Habilitant w publikacjach z cyklu poczynił cenne obserwacje, które przełożył na 5 trafnych wniosków i że „identyfikacja nowych czynników mających wpływ na ryzyko rozwoju raka nerki stanowi istotną wartość naukową. Przesłanki praktyczne prac wynikają z możliwości stworzenia nowych modeli prognostycznych, dzięki którym prognozowanie przebiegu choroby przed leczeniem będzie dokładniejsze.” Dalej w swojej recenzji, dr hab. Katarzyna Madziarska zwróciła uwagę na fakt, że pomimo iż rak nerki jest nowotworem rzadkim (3-4% nowych rozpoznań wśród guzów litych w Polsce), to jednak jest obserwowany stały wzrost zachorowań. „Rak nerki to podstępnie rozwijająca się choroba nowotworowa bez charakterystycznych objawów, co utrudnia rozpoznanie we wczesnych stadiach, a ok. 30% chorych w chwili rozpoznania ma już przerzuty. Ponadto rak nerkowo komórkowy ma heterogenną strukturę, co ogranicza możliwości diagnostyki cytologicznej i patomorfologicznej. W związku z tym duże nadzieje wiąże się z diagnostyką genetyczną dotyczącą profilu molekularnego raka nerki.” Podsumowując tę część recenzji, dr hab. Katarzyna Madziarska wnioskuje, że „prace Habilitanta, stanowiące osiągnięcie naukowe są publikacjami wartościowymi, doskonale przeprowadzonymi metodologicznie z użyciem zaawansowanych technologii, wpisującymi się w światowy trend poszukiwań nowych rozwiązań diagnostyczno-terapeutycznych dla pacjentów z rakiem nerki. W tej sytuacji przesłania płynące z pracy habilitacyjnej, poszukujące nowych rozwiązań dla poprawy w leczeniu chorych na raka nerki, oceniam jako znaczący głos w dyskusji.”

Prof. dr hab. Aleksandra Klimczak, członek Komisji, oraz sekretarz Komisji, **dr hab. Izabela Nowak** w swoich opiniach stwierdziły, że „osiągnięcie naukowe stanowi cykl 5 prac, oryginalnych, powiązanych tematycznie, opublikowanych w latach 2015-2023, których sumaryczny IF wynosi 20,767, a punktacja MEiN

– 290 pkt.” W trzech pracach składających się na osiągnięcie naukowe Habilitant jest pierwszym autorem, w dwóch z nich jest także autorem korespondencyjnym. W dwóch pozostałych pracach wieloautorских nazwisko Habilitanta znajduje się na drugiej pozycji. Oświadczenia podpisane przez Habilitanta i współautorów wskazują, że wkład koncepcyjny i realizacyjny Habilitanta był wiodący, co odpowiada wymaganiom stawianym przy ubieganiu się o stopień doktora habilitowanego. Prof. Klimczak i dr hab. Izabela Nowak zgodnie zauważają duży potencjał praktycznych zastosowań klinicznych dla uzyskanych wyników, zwłaszcza możliwość stworzenia nowych modeli prognostycznych, dzięki którym przewidywanie przebiegu choroby będzie bardziej precyzyjne.

W podsumowaniu Komisja stwierdziła, że osiągnięcie naukowe dra Krzysztofa Tupikowskiego przedstawione w postaci cyklu 5 publikacji, w pełni odpowiada kryteriom stawianym kandydatom do stopnia naukowego doktora habilitowanego nauk medycznych i nauk o zdrowiu w dyscyplinie nauki medyczne.

Ocena aktywności naukowej i całości dorobku naukowego

Z dokumentacji przedstawionej w tym postępowaniu wynika, że Habilitant w swoim całkowitym dorobku naukowym ma współautorstwo w 66 artykułach naukowych (33 publikacji oryginalnych i 12 prac przeglądowych, 13 opisów przypadków klinicznych, 5 rozdziałów w podręcznikach i 1 pracy kontrybutorskiej), w tym 32 prace zostały opublikowane w czasopiśmie znajdujących się w bazie JCR. Sumaryczny **IF** całkowitego dorobku naukowego według listy JCR, zgodnie z rokiem opublikowania wynosi **236,142 + 4,964** kontryb. (wg listy JCR, zgodnie z rokiem opublikowania, stan na dzień 15.05.2023 r.), **1569** pkt. MNiSW, liczba cytowań publikacji to **645** a **Indeks Hirscha = 14** (według bazy Web of Science, stan na dzień 15.05.2023 r.).

Habilitant prezentował wyniki swoich badań w postaci **41** komunikatów na konferencjach krajowych (16) i zagranicznych (25). Ponadto dr Krzysztof Tupikowski jest beneficjentem 4 nagród: w 2009 r. – Nagrodą Zespołową Rektora Akademii Medycznej we Wrocławiu za ważne i twórcze osiągnięcia w pracy naukowej; w 2010 r. – Nagrodą Indywidualną Rektora Akademii Medycznej we Wrocławiu za uczestnictwo w pracach Komisji Badań Naukowych; w 2013 r. – Nagrodą im. prof. Tadeusz Krzeskiego przyznanej przez Polskie Towarzystwo Urologiczne za najlepszą pracę doktorską z dziedziny urologii obronioną w 2012 r.; w 2016 r. – Nagrodą 1. stopnia Rektora Uniwersytetu Medycznego we Wrocławiu za cykl publikacji dotyczących raka nerki opublikowanych w 2015 r.

Dr Tupikowski pełnił także funkcję recenzenta w wielu międzynarodowych czasopiśmie: *Advances in Clinical and Experimental Medicine*, *BMC Nephrology*, *Genes*, *Cancer Medicine*, *Central European Journal of Urology*, *World Journal of Surgical Oncology*, *Advances in Medical Sciences*, *Pediatrics Polska*, *BMC Urology*, *Alexandria Journal of Medicine*, *Journal of Clinical and Diagnostic Research*, *BMC Cancer*, *Journal of Advanced Research*, *BMC Research Notes*, *Diagnostics*, *Biomedicines*, *Cells*, *Cancers*, *Diseases*.

Prof. dr hab. Beata Naumnik oceniając dorobek naukowy Habilitanta stwierdziła, że Jego dorobek jest „zadowalający i mieści się w wyższym pułapie wymagań stawianych Kandydatom do stopnia doktora Habilitowanego.” Recenzentka zauważyła, że Habilitant „wykazuje się dużym potencjałem współpracy międzynarodowej i krajowej, w różnych zespołach i na różnych polach badawczych. Nie jest mu obcy warsztat

badawczy, który bardzo umiejętnie łączy z pracą kliniczną i organizacyjną. Rzuca się w oczy komplementarność pracy naukowej i zawodowej, co jest wielkim plusem sylwetki Kandydata.”

Prof. dr hab. Izabela Zawlik oceniając dorobek naukowy Habilitanta uważa, że „zarówno pod względem ilościowym, jak i jakościowym spełnia on wymogi stawiane w postępowaniu habilitacyjnym”, a osiągnięcia naukowe „bezsprzecznie uzasadniają ubieganie się Habilitanta o stopień doktora habilitowanego.” Recenzentka, w tej części swojej opinii podkreśla udział Kandydata w kierowaniu i realizacji projektów naukowych, jak i w badaniach własnych nad „metodami optymalizacji fuzyjnej biopsji stercza mających na celu poprawę skuteczności biopsji, zmniejszenie inwazyjności oraz obniżenie ilości powikłań.” Recenzentka zwróciła również uwagę na inne aspekty pracy naukowej Habilitanta, m.in. na to, że jest pomysłodawcą nowej metody immunoterapii zaawansowanych, nieoperacyjnych raków pęcherza oraz że kontynuuje obserwację i zbieranie danych klinicznych ponad 300 chorych z rakiem stercza leczonych w latach 2010-2014 w Klinice Urologii i Onkologii Urologicznej UM we Wrocławiu. Omawiając dorobek naukowy przed uzyskaniem stopnia doktora nauk medycznych, Recenzentka zauważa 7 prac naukowych o łącznym IF 11,528, 249 pkt. MNiSW. Do głównych tematów badawczych, którymi się wówczas Habilitant zajmował, należały badania dotyczące endokrynologii i związków zaburzeń hormonalnych z układem moczowym. Innymi tematami, które podejmował Habilitant były urologiczne konsekwencje pierwotnej nadczynności przytarczyc, analiza materiału operacyjnego leczenia guzów nadnerczy, uszkodzenia tkanki kostnej i metody zapobiegania im u chorych z rakiem nerki leczonych inhibitorami kinaz tyrozynowych. Habilitant brał udział w badaniach z zastosowaniem laparoskopii nad zwężeniem miedniczkowo-moczowodowym, guzów nadnerczy i guzów nerek. Recenzentka podkreśliła również, że Habilitant współpracuje z Kliniką Angiologii, Nadciśnienia Tętniczego i Diabetologii UMW w badaniach nad zaburzeniami krzepnięcia w nowotworach nerek. Po uzyskaniu stopnia doktora nauk medycznych zainteresowania naukowe Habilitanta dotyczyły głównie raka nerki i raka pęcherza moczowego. Oprócz tego, Habilitant zajmował się także różnymi technikami diagnostyki optycznej w raku pęcherza moczowego oraz uczestniczył w badaniach międzynarodowych nad tym schorzeniem. Prof. Zawlik zauważyła także współpracę Habilitanta z Instytutem Immunologii i Terapii Doświadczalnej PAN w zakresie badań nad rakiem stercza, jak również z Uniwersyteckim Szpitalem Klinicznym w zakresie badań nad chorobami urologicznymi, nietypowymi lub rzadkimi. Recenzentka zwróciła uwagę na to, że za działalność naukową Habilitant otrzymał kilka nagród. W podsumowaniu tej części swojej recenzji, prof. Zawlik podkreśliła, że osiągnięcia naukowe Habilitanta są ważne na poziomie międzynarodowym. „Zróżnicowanie tematyczne oraz wysoka kompleksowość prowadzonych prac naukowych dowodzi wszechstronności naukowej dra Krzysztofa Tupikowskiego.” Recenzentka uważa, że dorobek naukowy zasługuje na bardzo wysoką ocenę.

Prof. dr hab. Marek Roslan w swojej recenzji dotyczącej całości dorobku naukowego napisał, że „dr Tupikowski od początku swojej pracy zawodowej przejawiał istotną aktywność naukową.” Na dorobek przed uzyskaniem stopnia doktora nauk medycznych składa się 25 publikacji o łącznej punktacji 243 pkt. i współczynniku IF 11,528. Obecnie dorobek naukowy Krzysztofa Tupikowskiego stanowi 66 artykułów o łącznej punktacji 1569 MNiSW i IF 236,142 pkt. uzyskanych za 36 publikacji w czasopiśmie z Listy Filadelfijskiej. Recenzent podkreślił, że w 17 artykułach Habilitant jest pierwszym autorem. Punktacja za publikacje powstałe po uzyskaniu przez Habilitanta stopnia doktora nauk medycznych wynosi 224,614 punktów IF oraz 1326 punktów MNiSW. Dane te

świadczą, że „dorobek naukowy Habilitanta uległ w okresie 10 lat od uzyskania stopnia doktora wybitnemu zwielokrotnieniu”. Recenzent zauważył ponadto udział Kandydata w 41 doniesieniach zjazdowych, w tym 20 zagranicznych. Po uzyskaniu stopnia doktora był on jednak pierwszym współautorem tylko 2 doniesień krajowych. Nie mniej jednak, jak zauważa Recenzent cyt. „materia naukowa jednego z tych doniesień (Polymorphisms in co-stimulatory CD28/CTLA-4 pathway genes and the risk of prostate cancer. Arch. Immunol. Ther. Exp. 2016) w swojej warstwie podstawowej jest spójna z materiałą zasadniczego osiągnięcia Habilitanta.” Zdaniem Recenzenta, analiza pozostałego dorobku naukowego wskazuje na to, że jest On „doświadczonym specjalistą w dziedzinie onkologii urologicznej oraz pracowitym i ambitnym członkiem interdyscyplinarnych zespołów badaczy działających na polu badań klinicznych i podstawowych. O pasji naukowo-badawczej Kandydata świadczy aktywne członkostwo w zespołach badawczych Kliniki Endokrynologii UMW oraz Kliniki Urologii UMW.” Podobnie jak prof. Zawlik, również prof. Roslan odnotował udział Habilitanta w badaniach nad nowoczesnymi technikami obrazowania, tzw. tomografii komputerowej podwójnej wiązki pozwalającej na rozpoznanie składu kamieni moczowych. Drugim wspomnianym tematem przez Recenzenta, w którym był zaangażowany dr Tupikowski, były zaburzenia krzepnięcia w nowotworach nerek. Prof. Roslan dodał również o „umiejętności harmonijnego uczestniczenia Habilitanta w badaniach realizowanych we współpracy z innymi badaczami, w tym także – co godne podkreślenia – badaczami z dziedzin nauk podstawowych.” Podkreślił także Jego aktywny udział w grantach wykonanych z zespołami uczonych pracujących w innych niż Habilitant instytucjach naukowych. Wspomniał też o odbyciu przez Habilitanta 4 staży zagranicznych, w tym o rocznym stażu w laboratorium molekularnym Klinik für Frauenheilkunde und Geburtshilfe, Charite, Berlin, Niemcy.

Dr hab. Katarzyna Madziarska analizując zestawienie bibliometryczne osiągnięć naukowych Habilitanta przed uzyskaniem stopnia doktora i po jego uzyskaniu stwierdziła, że „zwiększył On istotnie swój całkowity dorobek publikacyjny w zakresie liczby punktów ministerialnych i IF, liczby publikacji w czasopiśmie posiadających współczynnik wpływu (7 vs 24)”. Poza tym cyt. „zainteresowania naukowo-badawcze dra Krzysztofa Tupikowskiego ewoluują od okresu ostatnich lat studiów i mają charakter interdyscyplinarny.” W dalszej części swojej recenzji, dr hab. Katarzyna Madziarska, podobnie jak pozostali recenzenci i członkowie Komisji, podkreśliła nowe kierunki badań oraz współpracy z innymi niż macierzysta jednostkami. Recenzentka uważa, że na „szczególne podkreślenie zasługuje aktywna, wielopłaszczyznowa współpraca Pododdziału Urologii DCOPIH, którym Habilitant kieruje, z Uniwersyteckim Centrum Urologii UMW. Umożliwia to prowadzenie badań naukowych nad rakiem prącia, stercza oraz nerki, która owocuje powstawaniem publikacji naukowych. Recenzentka, zgodnie z pozostałymi recenzentami i członkami Komisji, zauważyła rolę Habilitanta w kierowaniu grantami i ich realizowaniu, członkostwo w towarzystwach naukowych oraz to, że był beneficjentem kilku nagród.

Prof. dr hab. Aleksandra Klimczak, członek komisji, w swojej opinii stwierdziła, że „rozwój naukowy Habilitanta nie budzi wątpliwości, dorobek naukowy (z wyłączeniem cyklu 5 prac stanowiących osiągnięcie naukowe) składa się z 61 artykułów (IF 215,375, 1179 pkt. MNiSW) oraz 41 doniesień konferencyjnych, przy czym znaczący dorobek publikacyjny został osiągnięty po uzyskaniu stopnia doktora nauk medycznych. Habilitant wskazał również na aktywność naukową realizowaną we współpracy z innymi

instytucjami krajowymi i zagranicznymi, co zostało udokumentowane publikacjami.” Prof. Klimeczak zwróciła również uwagę na pracę opublikowaną w N Engl J Med. (IF 176,082), która była efektem współpracy międzynarodowej poświęconej leczeniu raka pęcherza moczowego. Podobnie, jak pozostali Recenzenci i sekretarz Komisji, prof. Klimeczak zauważyła udział i kierownictwo Habilitanta w wielu grantach krajowych i międzynarodowych, jak i członkostwo w krajowych i międzynarodowych towarzystwach naukowych z zakresu onkologii i urologii. Podkreśliła Jego funkcję jako eksperta współpracującego z Agencją Oceny Technologii Medycznych i Taryfikacji w przygotowaniu opracowań dla Ministerstwa Zdrowia dotyczących kompleksowej opieki onkologicznej w zakresie raków prostaty, nerki i pęcherza moczowego.

W podsumowaniu Komisja stwierdziła, że całkowity dorobek naukowy dra Krzysztofa Tupikowskiego spełnia wszystkie wymogi stawiane kandydatom do stopnia naukowego doktora habilitowanego nauk medycznych i nauk o zdrowiu w dyscyplinie nauki medyczne.

Ocena dorobku organizacyjnego, dydaktycznego i popularyzatorskiego

Z dokumentacji przedstawionej w tym postępowaniu wynika, że dr Krzysztof Tupikowski w swoim dorobku organizacyjnym ma udział w realizacji uzyskanych w ramach konkursów wielu projektów naukowych zarówno polskich, jak i międzynarodowych. Był współwykonawcą 2 grantów z Narodowego Centrum Nauki (N N402 454339 i N N403 172339) i współwykonawcą grantów Uniwersytetu Medycznego we Wrocławiu (PB 1074/04 w latach 2004-2006 i PB 1741/07 w latach 2007-2010). Dr Tupikowski to również autor grantu dla młodych naukowców nr PbmN-114 Uniwersytetu Medycznego we Wrocławiu (2013-2015). W latach 2009-2012 Habilitant kierował realizacją zadania badawczego nr ST-438 w Katedrze i Klinice Urologii Uniwersytetu Medycznego we Wrocławiu, natomiast w latach 2013-2015 był współwykonawcą zadania badawczego nr ST-875 realizowanego w Katedrze i Klinice Angiologii, Nadciśnienia Tętniczego i Diabetologii UM we Wrocławiu. W latach 2013-2015 był pomysłodawcą i liderem projektu MuroNeo. Celem tego projektu była poprawa jakości opieki nad pacjentami z rakiem pęcherza moczowego oraz osobami z podwyższonym ryzykiem zachorowania na ten nowotwór poprzez opracowanie programu wczesnego wykrywania i spersonalizowanych strategii leczenia raka pęcherza moczowego. W ramach programu Interreg Baltic Sea Region na lata 2021-2027 (<https://interreg-baltic.eu/>) współfinansowanego przez Unię Europejską w ramach priorytetu 1. „Społeczeństwa innowacyjne” Habilitant uzyskał finansowanie dla projektu "Clinical Artificial Intelligence-based Diagnostics" (akronim CAIDX) i jest jego głównym badaczem. CAIDX ma na celu stworzenie warunków ułatwiających wdrażanie sztucznej inteligencji i narzędzi diagnostycznych opartych na danych w służbie zdrowia. Kolejny projekt międzynarodowy, w którym bierze udział dr Tupikowski jako główny badacz po stronie polskiej to EU4 Health, „PRostate cancer Awareness and Initiative for Screening in the European Union” – PRAISE-U, ma na celu opracowanie strategii skrinigu raka prostaty w Unii Europejskiej.

Dr Tupikowski był także 5-krotnie członkiem komitetu organizacyjnego konferencji naukowych, w tym 1 - międzynarodowej Polsko-Ukraińskiej Konferencji Urologów Urosilesiana XV (10-12.09.2010 r.).

Habilitant jest ponadto członkiem następujących towarzystw naukowych: Polskie Towarzystwo Urologiczne, Europejskie Towarzystwo Urologiczne (European Association of Urology, EAU), Polskie Towarzystwo Onkologiczne, Polskie Towarzystwo Onkologii Klinicznej, Europejska Organizacja Badań i Leczenia Raka (European Organisation for Research and Treatment of Cancer, EORTC), Europejskie Towarzystwo Onkologii Klinicznej (European Society of Clinical Oncology, ESMO).

W latach 2006-2017 Habilitant prowadził zajęcia dydaktyczne ze studentami Wydziału Lekarskiego Kształcenia Podyplomowego (w tym dla studentów English Division i studentów programu Erasmus) Uniwersytetu Medycznego we Wrocławiu. Natomiast w latach 2014-2016 prowadził zajęcia ze studentami kierunku Dietetyka UMW na temat żywienia w chorobach nerek. W swojej działalności dydaktycznej Habilitant ma również wykłady w Centrum Medycznego Kształcenia Podyplomowego w ramach kształcenia podyplomowego lekarzy. W roku akademickim 2012/2013 oraz 2013/2014 prowadził także zajęcia dydaktyczne dla pielęgniarek specjalizujących się w chirurgii, endoskopii oraz onkologii w Europejskim Centrum Kształcenia Podyplomowego we Wrocławiu. Ponadto, w dorobku dydaktycznym Habilitanta jest pełnienie funkcji promotora pomocniczego w zakończonym we wrześniu 2019 r. postępowaniu o nadanie stopnia doktora na Uniwersytecie Medycznym we Wrocławiu.

Wszyscy Recenzenci i członkowie Komisji podkreślili, że dużym osiągnięciem organizacyjnym Kandydata było utworzenie w Dolnośląskim Centrum Onkologii (DCO) we Wrocławiu poradni urologicznej w 2017 r., a następnie pododdziału urologicznego w 2018 r. Od lutego 2019 r. Pododdział Urologii wraz z poradnią urologiczną realizują program pilotażu Krajowej Sieci Onkologicznej zgodnie z rozporządzeniem Ministra Zdrowia z dnia 27.12.2018 r. **Dr hab. Katarzyna Madziarska** z uznaniem odnotowała, że „do tego czasu w DCO chorzy z nowotworami urologicznymi byli leczeni głównie metodą radioterapii i chemioterapii, brakowało możliwości leczenia chirurgicznego, a operacje nerek, prącia, jąder czy pęcherza moczowego odbywały się jedynie sporadycznie na oddziałach chirurgicznych.” Jak dodała dalej cyt., „biorąc pod uwagę liczne aktywności Habilitanta na polu dydaktyczno-organizacyjnym stwierdzam, że spełniają one kryteria wymagane w procesie habilitacyjnym.” Z kolei **prof. Beata Naumnik** zauważyła, że „od 2021 r. DCO odnowiło certyfikaty ISO90001:2015, a w 2021 otrzymało certyfikat IPAAC (Innovative Partnership for Action Against Cancer) przyznany w ramach programu prozdrowotnego Unii Europejskiej potwierdzający wysoką jakość procesu diagnostyczno-terapeutycznego. Jednym z audytowanych oddziałów była urologia, co potwierdza tylko wysoką jakość świadczonych tam usług.” Recenzentka wskazała również 2 granty międzynarodowe, które pozyskał Kandydat równocześnie (CAIDX i PRAISE-U) mające poprawić opiekę nad pacjentem hospitalizowanym w DCOpiH.

W zakresie pozostałych aktywności i osiągnięć popularyzatorskich, z dokumentacji Habilitanta wynika, że prowadzi On działalność propagacyjną, współpracuje z organizacjami pacjentów (Fundacje: Wygrajmy Zdrowie, Forum Mężczyzn, Oncocafe), pomaga współtworzyć programy edukacyjne oraz publikacje, które mają za zadanie zwiększać świadomość prozdrowotną w społeczeństwie, udziela wywiadów

dotyczących zdrowia, prowadzi webinaria i wykłady dla firm międzynarodowych poświęcone zdrowiu urologicznemu. Ponadto, przygotowywał materiały i ulotki informacyjne dla chorych z nowotworami urologicznymi. Należy również podkreślić, że dr Tupikowski od wielu lat uczestniczył/uczestniczy w charakterze współbadacza, a także koordynatora krajowego w łącznie 24 badaniach klinicznych nad nowotworami stercza, pęcherza moczowego i nerki.

Prof. Beata Naumnik w podsumowaniu recenzji pisze cyt. „dr Tupikowski wykazuje się wielostronną działalnością organizacyjną, z którą w parze kroczy pozyskiwanie funduszy naukowo-badawczych i zabiegowy rozwój prowadzonej przez niego jednostki....Zwraca uwagę konsekwencja i dociekliwość merytoryczna na wszystkich tych polach. Habilitant nie uchyla się od pracy społecznej i organizacyjnej, szczególnie jeśli chodzi o popularyzację wiedzy na temat chorób nowotworowych układu moczowego, ich profilaktyki, diagnostyki i terapii. Habilitant cieszy się wysoką pozycją i uznaniem zawodowym.” Również **pozostali członkowie Komisji** oceniają wysoko cały dorobek naukowy, dydaktyczno-organizacyjny i zawodowy dra Krzysztofa Tupikowskiego.

Wniosek końcowy

W podsumowaniu Komisja stwierdza, że dorobek naukowy dra n. med. Krzysztofa Tupikowskiego wnosi istotny wkład w rozwój reprezentowanej przez niego dyscypliny. Habilitant posiada doświadczenie w realizacji projektów badawczych, a Jego aktywność naukowa spełnia wymogi stawiane kandydatom do stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu w dyscyplinie nauki medyczne.

Członkowie Komisji przedkładają Radzie Naukowej Instytutu Immunologii i Terapii Doświadczalnej im. Ludwika Hirszfelda PAN we Wrocławiu podjętą uchwałę popierającą wniosek o nadanie dr n. med. Krzysztofowi Tupikowskiemu stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu w dyscyplinie nauki medyczne.

Przewodniczący Komisji

Prof. dr hab. Józef Langfort

Sekretarz Komisji

dr hab. Izabela Nowak

**Protokół z posiedzenia komisji habilitacyjnej z dnia 12.02.2024 r. powołanej w postępowaniu
w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego
w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu w dyscyplinie nauki medyczne,
wszczętym na wniosek dra n. med. Krzysztofa Tupikowskiego**

Posiedzenie komisji habilitacyjnej odbyło się w dniu 12 lutego 2024 roku o godz. 11.00 w Instytucie Immunologii i Terapii Doświadczalnej PAN we Wrocławiu z użyciem platformy wideokonferencyjnej MS Teams. Komisja obradowała w następującym składzie: prof. dr hab. Józef Ignacy Langfort – przewodniczący, dr hab. Izabela Nowak – sekretarz, prof. dr hab. Marek Ryszard Roslan – recenzent, dr hab. Katarzyna Barbara Madziarska – recenzent, prof. dr hab. Beata Naumnik – recenzent, prof. dr hab. Izabela Zawlik – recenzent, prof. dr hab. Aleksandra Klimczak – członek. Komisja obradowała w pełnym składzie.

Posiedzenie przebiegało według następującego porządku:

1. Powitanie członków komisji (przewodniczący komisji)
2. Stwierdzenie obecności wszystkich 7 członków komisji i prawomocności obrad (przewodniczący komisji)
3. Przedstawienie programu posiedzenia komisji (przewodniczący komisji)
4. Stwierdzenie zapoznania się członków komisji z autoreferatem (przewodniczący komisji)
5. Przedstawienie sylwetki Kandydata (sekretarz komisji)
6. Przedstawienie recenzji/skrótu recenzji – recenzenci (przewodniczący komisji)
7. Przedstawienie opinii przez pozostałych członków komisji (przewodniczący komisji)
8. Dyskusja (przewodniczący komisji)
9. Informacja sekretarza komisji o trybie głosowania
10. Głosowanie nad poparciem/odrzućeniem wniosku o nadanie stopnia doktora habilitowanego nauk medycznych i nauk o zdrowiu w dyscyplinie nauki medyczne (przewodniczący komisji)
11. Sformułowanie uchwały zawierającej opinię w sprawie nadania doktora habilitowanego nauk medycznych i nauk o zdrowiu (sekretarz komisji)

12. Głosowanie w sprawie przyjęcia w/w uchwały (przewodniczący komisji)
13. Sformułowanie uzasadnienia do uchwały (sekretarz komisji)
14. Inne wnioski (przewodniczący komisji)
15. Zakończenie posiedzenia (przewodniczący komisji)

Przedstawiony przez przewodniczącego komisji habilitacyjnej program posiedzenia został przyjęty przez wszystkich członków komisji w zaproponowanej formie, jednogłośnie w głosowaniu jawnym. Wszyscy członkowie komisji habilitacyjnej potwierdzili, że zapoznali się z pełną dokumentacją wniosku Habilitanta oraz ze sporządzonymi recenzjami. Następnie, sekretarz komisji, dr hab. Izabela Nowak przedstawiła sylwetkę zawodową Kandydata.

Prowadzący posiedzenie, przewodniczący komisji, prof. Józef Langfort, poprosił każdego z członków komisji o przedstawienie oceny osiągnięcia naukowego będącego podstawą do ubiegania się o stopień naukowy doktora habilitowanego oraz pozostałych aktywności naukowych dra Krzysztofa Tupikowskiego. Wszyscy recenzenci w tym postępowaniu osobiście przedstawili swoje oceny i w pełni podtrzymali uwagi i konkluzje zawarte w recenzjach. Swoją pozytywną opinię wyraziła także prof. Aleksandra Klimczak - członek komisji, która potwierdziła swoją przedstawioną na piśmie opinię i poparła stanowisko recenzentów. Dr hab. Izabela Nowak - sekretarz komisji stwierdziła, że w pełni podziela opinie przedmówców i wysoko ocenia przedstawione do oceny osiągnięcie Habilitanta. Również Przewodniczący Komisji – prof. Langfort wyraził swoją pozytywną opinię o osiągnięciu naukowym i całkowitym dorobku dra Tupikowskiego.

Wszyscy członkowie komisji podkreślili wysoką wartość merytoryczną i praktyczną osiągnięcia naukowego Habilitanta. Osiągnięcia naukowe dra Krzysztofa Tupikowskiego i Jego całkowity dorobek zyskały uznanie komisji za oryginalność i zostały przez wszystkich członków komisji pozytywnie ocenione. Wszyscy członkowie komisji podkreślili Jego działalność dydaktyczną, popularyzatorską i przede wszystkim organizacyjną za imponującą. Na szczególną uwagę zasługuje organizacja Pododdziału Urologii w Dolnośląskim Centrum Onkologii wraz z Poradnią Urologiczną realizującą program pilotażu Krajowej Sieci Onkologicznej oraz uzyskanie grantów międzynarodowych, w których Habilitant jest głównym badaczem. Komisja wyraziła również swoje uznanie wobec działalności Habilitanta na rzecz pacjentów, którą realizował poprzez szerzenie oświaty prozdrowotnej w programach radiowych i telewizyjnych, współpracę z organizacjami pacjentów, a także współtworzenie programów edukacyjnych.

Po wyczerpaniu głosów w dyskusji prof. dr hab. Józef Langfort, przewodniczący komisji,

poprosił sekretarz komisji – dr hab. Izabelę Nowak o przedstawienie Uchwały komisji wraz z uzasadnieniem (Załącznik) zawierającym opinię komisji w sprawie wniosku o nadanie doktorowi Krzysztofowi Tupikowskiemu stopnia naukowego doktora habilitowanego nauk medycznych i nauk o zdrowiu w dyscyplinie nauki medyczne. Wszyscy członkowie komisji nie mieli uwag co do treści Uchwały i załącznika do Uchwały stanowiącego jego integralną część.

Następnie Przewodniczący Komisji – prof. Józef Langfort poddał pod głosowanie w/w Uchwałę. Członkowie komisji w głosowaniu jawnym, jednomyślnie (7 głosów za przyjęciem, brak głosów za odrzuceniem, brak głosów wstrzymujących się) przyjęli Uchwałę o nadaniu doktorowi Krzysztofowi Tupikowskiemu stopnia naukowego doktora habilitowanego nauk medycznych i nauk o zdrowiu w dyscyplinie nauki medyczne.

W związku z tym, że posiedzenie komisji realizowane było w trybie wideokonferencyjnym uzgodniono następnie sposób obiegu dokumentów zapewniający sprawne złożenie podpisów przez przewodniczącego komisji i sekretarza komisji przy aprobacie pozostałych członków komisji habilitacyjnej na dokumentach wytworzonych w toku prac komisji.

Wobec braku dalszych głosów w dyskusji przewodniczący komisji, prof. dr hab. Józef Ignacy Langfort zamknął posiedzenie komisji habilitacyjnej.

Przewodniczący Komisji

Prof. dr hab. Józef Ignacy Langfort

Sekretarz komisji

dr hab. Izabela Nowak

Treść protokołu zaakceptowali członkowie komisji habilitacyjnej:

prof. dr hab. Marek Ryszard Roslan – recenzent

dr hab. Katarzyna Barbara Madziarska – recenzent

prof. dr hab. Beata Naumnik – recenzent

prof. dr hab. Izabela Zawlik – recenzent

prof. dr hab. Aleksandra Klimczak – członek